

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Perțu Iana în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2021, în cauza penală în privința lui,

*Celac (Burlac) Victoria xxxxx, născută la xxxxx,
originară din xxxxxxxx.*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.07.2019 – 20.05.2020;

Instanța de apel: 26.06.2020 - 11.02.2021;

Instanța de recurs: 16.04.2021 – 06.10.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 mai 2020, Celac (Burlac) Victoria, a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod Penal, stabilindu-i în baza acestei norme o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții sau de a desfășura activități în domeniul transportării persoanelor peste hotarele Republicii Moldova pe un termen de 4 (patru) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Celac (Burlac) Victoria în perioada lunilor aprilie-mai 2018, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu un cetățean al Turciei, identificat de organul de urmărire penală și cu persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, aflându-se în or. Istanbul, Turcia, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, intenționat, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, prin intermediul rețelelor de socializare www.odnoklassniki.ru și www.facebook.com au recrutat-o pe cet. T. E., în vederea practicării prostituției într-un club de noapte din Turcia, prin convingeri că va fi bine plătită pentru prestarea serviciilor sexuale, precum și suportarea cheltuielilor pentru deplasare.

În continuare, continuându-și acțiunile sale infracționale, Celac (Burlac) Victoria, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu un cetățean al Turciei, identificat de organul de urmărire penală și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, aflându-se în or. Istanbul, Turcia, după ce au obținut consimțământul cet. T.E. de a practica prostituția, urmărind realizarea scopului infracțional, acționând în vederea transportării victimei în țara de destinație, au organizat transportarea ultimei în țara de destinație, procurându-i bilet de călătorie la ruta aeriană Chișinău - Istanbul pentru data de 18 mai 2018, unde ulterior urma să fie întâlnită de către Celac (Burlac) Victoria și persoanele neidentificate.

Însă, la data de 18 mai 2018 victima T. E. nu a ajuns la locul de destinație, deoarece în timpul înregistrării pasagerului la ruta de zbor indicată *supra*, apărând suspiciuni din partea organelor de control, ultima a fost înlăturată de la cursa aeriană și reținută de către colaboratorii de poliție.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile cet. Celac (Burlac) Victoria în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod Penal al RM – „*traficul de ființe umane, adică, recrutarea și transportarea unei persoane adulte, cu consimțământul acesteia, în scopul exploatării sexuale comerciale, profitând de situația de vulnerabilitate a persoanei, săvârșite de mai multe persoane săvârșită, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane*”.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Rodideal Andrei în numele inculpatei, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Celac (Burlac) Victoria să fie achitată din motiv că acțiunile ei nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale apelantul a menționat că:

- prima instanță a concluzionat în mod greșit în urma cercetării judecătorești că acuzarea adusă inculpatei este întemeiată, deoarece nici una din probele indicate în rechizitoriu nu demonstrează vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate. Aceste probe nu indică și nu explică elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate;

- reieșind din declarațiile părții vătămate, din declarațiile inculpatei precum și din probele anexate la materialele dosarului, s-a confirmat faptul că, inculpata nu a comis infracțiunea incriminată, iar învinuirea acuzării din rechizitoriu nu este altceva decât o denaturare a situației de fapt. Astfel că, atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost stabilite circumstanțele participării inculpatei la săvârșirea infracțiunii incriminate. În speță, la învinuirea adusă inculpatei, acuzarea a denaturat faptele existente, încercând să ducă în eroare participanții la proces și să creeze o falsă opinie despre evenimentele derulate. Chiar din declarațiile părții vătămate T. E., dar și din probele anexate la dosar, este evident că inculpata nu a recrutat-o pe partea vătămată;

- reieșind din circumstanțele cauzei, este evident faptul că, partea vătămată singură a apelat la inculpată după ajutor, pentru a se deplasa în Turcia, iar scopul deplasării îi era cunoscut;

- în conformitate cu dispoziția de la alin.(1) al art.165 Cod Penal, consimțământul victimei sau lipsa acestuia sunt irelevante la calificarea faptei, ori în acest caz, consimțământul nu înlătură caracterul penal al faptei. Totuși, consimțământul victimei nu poate fi liber exprimat: consimțământul liber există doar în cazul în care persoana nu este influențată prin violență, răpire, confiscarea documentelor, abuz de poziție de vulnerabilitate, etc. În acest context, urmează a fi menționat că victima T. E., conform declarațiilor făcute în ședința din 07 octombrie 2019, a declarat că a contactat-o pe inculpata Celac (Burlac) Victoria pe rețelele de socializare, concretizând că aceasta nu i-a spus cu ce se ocupă în Turcia, victima fiind cea care îi acorda întrebări și a constatat că aceasta practică prostituția. La fel, victima T. E. a afirmat în aceeași ședință că din start a fost de acord să plece în Turcia la lucru și era absolut conștientă de activitatea pe care urma să o practice. Indică că în urma acestor declarații, care corespund cu declarațiile inculpatei Celac (Burlac) Victoria, se poate constata că acțiunea adiacentă, și anume recrutarea victimei nu se materializează în speță, ori prin „recrutare” urmează a se înțelege atragerea, angajarea, năimirea, racolarea (prin selectare) a victimei. A menționat că acțiunea victimei de a căuta un loc de muncă pe rețelele de socializare și începutul conversației cu inculpata, nu poate fi atribuită astfel acțiunii de „recrutare”. A mai menționat că, că exprimarea liberă a consimțământului presupune că inițiativa în acest sens aparține persoanei care este convinsă că realizarea ofertei îi este utilă, în acest mod prevenindu-se orice intervenție determinată de interese oculte, de eroare în aprecierea sensului ofertei, precum și a consecințelor acesteia. Or, inculpata, menționează în declarațiile făcute în ședința din 17 ianuarie 2020, că inițial când a fost contactată de victimă nu cunoștea detalii despre starea materială a părții vătămate și respectiv, nu ar fi putut să profite de vulnerabilitatea financiară a acesteia;

- din discuțiile acestora pe rețelele de socializare este evident că, inculpata a stat de acord să îi trimită bani părții vătămate, *doar cu condiția ca să îi întoarcă înapoi*. Astfel, despre careva ademenire sau recrutare nu putem vorbi;

- deși, acuzarea îi incriminează inculpatei urmărirea scopului exploatării sexuale comerciale a persoanei, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, nu a concretizat cum inculpata putea cunoaște despre situația financiară a părții vătămate;

- în contextul în care, în speță nu se conturează un motiv și un scop infracțional, putem afirma că nici latura subiectivă a infracțiunii nu este delimitată, ori în cazul art. 165 Cod penal, este obligatorie demonstrarea vinovăției sub forma intenției directe la comiterea infracțiunii, așa cum inculpata își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a

admis în mod conștient survenirea acestor urmări - descriere care reprezintă semnalmentele pentru intenția indirectă.

- atât din analiza materialelor cauzei penale, precum și pe parcursul cercetării judecătorești, s-a constatat în nenumărate rânduri că probele administrate de organul de urmărire penală nu au fost pertinente și concludente pentru confirmarea elementelor componente de infracțiune respectivă, cercetarea fiind una obiectivă și nu concentrată pe personalitatea inculpatei Celac (Burlac) Victoria, ori incriminarea faptei în legislația Republicii Moldova ar trebui să fie una subiectivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel, examinând materialul probator prezentat de procuror prin prisma argumentelor apelului, consideră dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că, inculpata, cunoscând și profitând de situația de vulnerabilitate a părții vătămate T. E., or, ultima personal i-a comunicat care este starea sa familială și materială, având consimțământul acesteia, a recrutat-o prin intermediul rețelelor de socializare și a organizat transportarea părții vătămate T. E. în Turcia în scopul exploatării sale sexuale comerciale.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că, întreaga sistemă de probe examinate și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul că, inculpata Celac (Burlac) Victoria a comis infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Nerecunoașterea vinei de către inculpată, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Subsecvent, instanța de apel a remarcat că afirmațiile avocatului precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe ce ar confirma că inculpata Celac (Burlac) Victoria a comis infracțiunea imputată sunt declarative, or, din materialele cauzei penale, prin probe concludente și pertinente se confirmă contrariu.

Astfel, instanța de apel a considerat cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatei Celac (Burlac) Victoria, sunt plasate anume sub aspect penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acesteia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art.165 alin.(2) lit. d) Cod Penal.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatei Celac (Burlac) Victoria, instanța de apel a conchis că instanța de fond just a reținut că, inculpata Celac (Burlac) Victoria a comis o infracțiune deosebit de gravă. Suportul

normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a art.165 alin.(2) lit. d) Cod Penal în coroborare cu art.16 alin.(5) Cod penal.

În acest context, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportamentul ei în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, precum și în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatei, a constatat că corijarea și reeducarea acesteia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 6 uni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții sau de a desfășura activități în domeniul transportării persoanelor peste hotarele Republicii Moldova pe un termen de 4 ani.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul Perțu Iana în numele inculpatei, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată.

În motivarea cerințelor sale, recurenta a invocat că:

- instanța de apel nu a făcut o descriere completă a faptei, or, reieșind din circumstanțele cauzei, este evident faptul că, T. E. singură a apelat la inculpată după ajutor, pentru a se deplasa în Turcia, iar scopul deplasării îi era cunoscut și și-a dat acordul. Aceste momente se confirmă, prin însăși declarațiile părții vătămate și anume (conform declarațiilor din 13.06.2016 f.d.26, vol.I) citez: „*într-o zi, tot navigând pe rețeaua de socializare "однокласснику", am văzut-o pe o consăteană de a mea pe nume B.V., am învățat împreună în aceeași școală și am văzut că are poze prin diferite țări și am văzut că trăiește bine, l-am scris un mesaj că la moment caut de lucru și as lucra la ori și care lucru că am nevoie de bani...*”. De aici, este evident că partea vătămată singură și prima a scris inculpatei și a solicitat ajutor, pentru a pleca peste hotarele țării. Mai mult, reieșind din discuțiile părții vătămate cu inculpata, prima cunoștea exact cu ce urmează să se ocupe în Turcia, adică, era conștientă că urmează să presteze servicii sexuale contra plată;

- deși, acuzarea incriminează inculpatei urmărirea scopului exploatarei sexuale comerciale a persoanei, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, lipsa de mijloace financiare strict necesare pentru supraviețuire, nu a concretizat cum inculpata putea cunoaște despre situația financiară a părții vătămate;

- partea vătămată a fost constrânsă să dea declarații ulterioare împotriva inculpatei, or, la momentul reținerii acesteia în aeroport, ea a fost recunoscută în calitate de bănuită și a fost amenințată că, va avea dosar penal și va fi judecată, dacă nu o va acuza pe Celac (Burlac) Victoria;

- partea vătămată a indicat în procesul verbal de confruntare, că a depus plângere, deoarece era necesar, or inculpata nu i-a comunicat despre condițiile rele de muncă. Sub acest aspect, este evident că, plângerea a fost depusă după

insistența și indicația organului de urmărire penală, or, partea vătămată nu comunicase până la data depunerii plângerii cu inculpata, pentru a afla despre condițiile de muncă;

- în speță, la învinuirea inculpatei, acuzarea a denaturat faptele existente, încercând să ducă în eroare participanții la proces și să creeze o falsă opinie despre evenimentele derulate. Chiar din declarațiile părții vătămate T. E., dar și din probele anexate la dosar, este evident că Celac (Burlac) Victoria nu a recrutat-o pe partea vătămată.

- în motivarea deciziei sale, instanța de apel începe cu descrierea sentinței Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din declarațiile inculpatei, părții vătămate și a martorului, apoi face trimitere la probele din dosar, însă nu motivează de ce a dat apreciere unor probe, iar referitor la altele nici nu s-a expus (*de exemplu, la discuțiile de pe rețeaua de socializare " одноклассники ", unde partea vătămată o ruga pe inculpată să îi găsească de lucru*);

- la fel, pentru condamnarea inculpatei Celac (Burlac) Victoria instanța de apel a motivat faptul că, inculpata a cunoscut și a profitat de starea de vulnerabilitate a părții vătămate T. E.. Asta deși, pe parcursul examinării cauzei, atât în instanța de fond și în apel, nu a fost demonstrată și/sau stabilită starea de vulnerabilitate a părții vătămate;

- reieșind din actul de acuzare și analizând probele aduse în învinuirea inculpatei, se atestă că, de către acuzare nu au fost prezentate și descrise toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatei Celac (Burlac) Victoria. De exemplu, latura subiectivă, prin care se înțelege atitudinea psihică a făptuitorului față de fapta săvârșită și consecințele ei, motivul și scopul infracțiunii - Scopul infracțiunii care reprezintă finalitatea urmărită, prin săvârșirea faptei ce constituie elementul material al infracțiunii, obiectivul propus și reprezentat de făptuitor ca rezultat al faptei sale.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit textului recursului se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel **pct. 6)** nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis

o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; **pct. 8)** nu au fost întrunite elementele infracțiunii; **pct. 12)** faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs, consideră necesar de a preciza că recurentul, referindu-se la pct. 6 din norma precitată, nu a specificat care din temeiurile prevăzute de legea menționată le consideră relevante pentru cazul dat.

Indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, recurentul nu a relatat din care considerente motivele specificate sunt incidente speței, context în care afirmațiile descrise sunt apreciate de instanța de recurs ca fiind declarative.

Așadar, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Referitor la temeiul de casare a deciziei instanței de apel, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul Penal consideră, că instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei, și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei Celac (Burlac) Victoria, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod Penal.

De asemenea, Colegiul Penal conchide că, instanțele de fond motivat au constatat prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. În cauză, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatei

Celac (Burlac) Victoria, inclusiv vinovăția acesteia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Coroborând cele expuse, instanța de recurs ține să menționeze că, criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o apreciere corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizi atacată, soluție, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate.

Cât privește invocarea de către recurent în calitate de temei pentru recurs prevederile pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal ținând cont de cele stabilite de către instanțele de fond și de argumentele care au stat la baza menținerii calificării faptei inculpatei, conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, apreciază ca fiind declarativ invocată prezența la caz a erorii prevăzute la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, întrucât instanța de apel la capitolul respectiv a dat deplină eficiență prevederilor legale ce țin de aprecierea materialului probator, care a confirmat întrunirea în acțiunile inculpatei Celac (Burlac) Victoria a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod Penal. Mai mult recurentul, invocând acest temei de casare nu a indicat în baza cărei norme legale, în opinia acestuia, urmau a fi încadrate acțiunile inculpatei în condițiile invocării încadrării greșite de către instanță a faptelor acesteia.

De asemenea, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, respectând prevederile art.414 Cod procedură penală, instanța de apel a pus în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate, dispunând motivat continuarea examinării cauzei în lipsa acesteia, cercetând în ședința de judecată și analizând în partea descriptivă a deciziei probele în confirmarea vinovăției inculpatei, cum a-r fi procesele-verbale a declarațiilor părții vătămate date în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată, procesul-verbal de confruntare între partea vătămată și inculpată, apreciindu-le în coroborare cu celelalte probe.

Astfel, Colegiul Penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță

internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul Penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Perțu Iana în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Celac (Burlac) Victoria xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 noiembrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion